

**STADIG
BARE ANNA**

STADIG BARE ANNA

Tekst © Rikke Holm, As We Speak
Illustrationer © Susanne Nielsen, Jubel Design Studio

1. udgave, 1. oplag. December 2023.
ISBN: 978-87-975077-0-4

Med økonomisk støtte fra Eisai Denmark

Uden for klasseværelset møder de Hugo.
“Hey Anna,” råber Hugo højt. “Du er godt nok
blevet solbrændt i hovedet.” Så løber han videre henad
gangen. “Gør plads til de hurtige,” siger Karl, idet han
stryger forbi.

Anna og Iggy er på vej til skole. Det er første
dag efter sommerferien. Solen skinner, og Anna
glæder sig til at se alle sine venner igen.
Hun glæder sig også til, at hendes venner skal møde
Iggy. Og Iggy glæder sig til at møde alle
børnene. Det er nemlig også hans første dag i skole.

Anna sætter sig på sin plads ved vinduet.
Lige ved siden af sine bedste venner, Sisse og Iggy.

Da læreren kommer, rækker Anna hurtigt hånden op.
Læreren ved allerede godt, hvad hun vil fortælle.
Det har hendes mor og far talt med ham om i
sommerferien. Og Anna vil gerne have det overstået.
Det, som hun skal sige.

“Velkommen tilbage i skole allesammen,” siger læreren. Han hedder Lars og er klasselærer i 1.b. “Før vi hører om jeres sommerferie, er der lige noget vigtigt, vi skal starte med at snakke om.” “Anna har nemlig noget, hun gerne vil fortælle til klassen,” forklarer han. “Anna, har du lyst til at komme herop til mig, så dine venner bedre kan se dig?” Det vil Anna gerne. Men allerhelst, hvis hun må tage Iggy med.

Anna får en lille smule sommerfugle i maven, som hun står der foran klassen. Hun er glad for, at hun holder Iggy i hånden.

“Jeg har været på hospitalet i sommerferien,” starter Anna. Der bliver stille i klassen.

“Min mormor har også været på hospitalet,” hvisker Clara. “Har du haft brækket benet,” råber Hans. Det har han selv prøvet sidste år, og det var ikke spor sjovt, husker han.

“Nej, nej,” forklarer Anna. “Det er fordi, jeg har en syg lever. Her, inden i min mave,” siger hun og peger på et sted i højre side over navlen.

“Ad, jeg kan ikke li’ lever,” vrænger Frederik. “Det får jeg altid, når vi besøger min bedstefar. Han køber det nede i supermarkedet.”

“Den lever, der sidder i dig og mig og Anna, er heldigvis ikke den samme slags, som den, man kan købe i supermarkedet,” forklarer Lars.

“Men lad nu Anna fortælle.” Han smiler til hende og hjælper hende lidt i gang. “Hvem er det, du har med dér?” spørger han og peger på Iggy.

“Det er min ven, Iggy,” siger Anna.
“Iggy har også en syg lever, og derfor skal han spise en masse piller, og en dag bliver han nok nødt til at få en ny lever. Fordi den gamle ikke virker så godt.”
“Så skifter lægerne den, og så får han et laaangt ar på maven, som han kan vise til sine venner.”
Anna ser alvorlig ud, mens hun tegner et stort “L” ud i luften.

“Wuuu, sejt,” lyder det fra Tobias.
“... Men hvor får man en ny lever fra, hvis man ikke kan købe den i supermarkedet?” spørger Katrine forundret.

“Fra Internettet, selvfølgelig,” stønner Patrick.
“Den får man på sygehuset,” svarer Sofus energisk.
“Min far fik engang et nyt knæ, og det er meget bedre, end det gamle, siger han.”
“Årh, det er smart,” lyder det fra Hanan.

“Jeg venter også på en ny lever,” fortæller Anna.
“Ligesom Iggy. Og så får jeg også et ar på maven,
som jeg kan vise frem,” forklarer hun.

Nu er der igen helt stille i klassen.
Man kunne nok godt høre, hvis nogen tabte en
blyant, tænker Iggy. Han får pludselig en voldsom lyst
til at larme og slå kolbøtter og måske også lave fjollede
ansigter...
...Men han når det ikke, før Lars afbryder stilheden.

“Er der noget, I gerne vil spørge Anna og Iggy om?” siger Lars ud i klassen.

“Gør det ondt?” braser det ud af August, “altså at have en syg lever. Og kan lægerne ikke bare fixe den?” “Kan du så stadig løbe om kap, når du får en ny lever?” spørger en anden. “Og spise kage?”

“Jeg er sikker på, at Anna både kan spise kage og løbe stærkt med sin nye lever,” smiler Lars.

“Lige nu løber hun måske ikke så stærkt, for når leveren er syg, kan man godt blive meget hurtigt træt. Og så må man holde en pause,” forklarer han.

“Det er ret mærkeligt,” siger Anna.
“For det gør slet ikke ondt i leveren.
Faktisk kan jeg overhovedet ikke
mærke den. Men ligesom Iggy kan
jeg godt blive orange i huden og også
i øjnene, og det er fordi, leveren ikke
virker så godt.”

“Jeg kan også blive helt vildt træet. Så træet,
at jeg næsten ikke orker at stå ud af sengen
om morgenen. Og svimmel.
Og måske må jeg nogle gange blive hjemme
fra skole, fordi jeg skal hvile mig eller på
sygehuset,” forklarer hun.

“Er du bange?” spørger Lea forsigtigt.

Nogle gange kan Anna godt blive lidt bange. Særligt når hun tænker på, hvordan det bliver at få en ny lever. Om det gør ondt, men også om hun bliver helt rask bagefter.

Hun kan også blive ked af det. Så slynger hendes mor armene tæt omkring hende og husker hende på, at det altid hjælper at snakke om sine tanker og følelser. Både de gode, de dumme og de tunge, der kan fylde hele Annas krop, men som nogle gange forsvinder bare ved at sige dem højt.

Anna synes, at det er mærkeligt at tænke på, at der er noget inden i hende, som er nødt til at blive skiftet, for at hun kan leve videre og blive voksen og gammel.

- Det forstår børnene i klassen godt.

“Jeg kan også blive bange for, om I stadig vil være mine venner, hvis jeg kommer til at være væk fra skolen i rigtig lang tid,” siger Anna.

“Vi vil da altid være dine venner,” udbryder Freya. Så springer hun op af stolen og giver Anna et stort knus.

Det gør Anna glad helt ned i maven.

”Hvor er det dejligt at høre,” siger Lars.
”For gode venner hænger ikke på træerne.”
Han smiler til børnene og kigger hen på Anna.
Så får han pludselig øjenkontakt med Iggy.
”Måske lige med undtagelse af dig, Iggy.”
Børnene i klassen griner højt. Iggy griner også.
...Han elsker jo at hænge på træerne.

Hele den første time af den første skoledag går med at snakke om Anna og Iggy og Annas syge lever, som snart skal skiftes.

Børnene vil gerne vide, hvad Anna har lavet, mens hun var på sygehuset? Om hun stadig må have legeaftaler, når hun nu er syg? Om det smitter at have en syg lever? Og om Anna så fremover slipper for at være duks og feje gulv i klassen? Nogle af spørgsmålene er ret så fjollede. De får Anna til at klukke af grin.

“Jeg er jo stadig bare Anna,” siger hun til klassen.

Selvfølge er Anna bare Anna. Og Iggy er bare Iggy. “Og gad vide,” siger Lars, “om Iggy egentlig også holder op med at være orange i huden, når han får en ny lever?”

“Hvor er du skør, Lars,” vrænger Anna. “Iggy vil altid være orange. Han er jo en orangutang.”

Da skoledagen er forbi, sidder Anna og Iggy på bænken foran skolen. De venter på, at Annas far henter dem.

Anna synes, at det har været en skøn første skoledag. Det er dejligt at snakke med sine venner igen. Også om de ting, der er lidt svære.

Og det har været sjovt at lege med Iggy og Karl og Karoline og Hanan og alle de andre. Anna glæder sig allerede til skoledagen i morgen. Iggy glæder sig også.

Karl og hans mor kører forbi bænken, hvor Anna og Iggy venter. Karl ruller vinduet ned og råber: "Vi ses i morgen, Anna og Iggy." Så vender han sig om mod sin mor. "Anna venter på en ny lever," siger han. "Men lige nu tror jeg mest bare, at hun venter på sin far."

Det er første dag efter sommerferien. Anna skal fortælle sine venner i 1. klasse, at hun har været på sygehuset, og at hun venter på at få en ny lever, fordi den gamle lever ikke virker så godt. Det er vigtigt at tale om sine tanker og følelser, plejer Annas mor at sige, når Anna er ked af det. Både de gode, de dumme og de tunge, der kan fylde hele Annas krop, men som nogle gange forsvinder bare ved at sige dem højt.

“Stadig bare Anna” er en samtalebog for børn i alderen 4-9 år. Målet er at åbne for den svære snak derhjemme, men i særdeleshed også i børnehaven og skolen, hvor bogen kan være med til at igangsætte en samtale om alt det, som børn kan undre sig over: Hvor sidder leveren overheadet? Kan man reparere en syg lever - og kan man få en ny? Kan man stadig have legeaftaler, løbe om kap og spise kage, når man har en lever, der er syg? Og forsvinder den orange farve i huden mon altid, når leveren bliver skiftet? Også selvom man er en orangutang?

